

מ"ת 49115/12/18 - מדינת ישראל נגד לירון לוי (עציר), נתן אמינוב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

מ"ת 49115-12-18 מדינת ישראל נ' לוי(עציר) ואח'

לפני כבוד השופט רועי פרי
המבקשת:
מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז תל אביב ע"י
עו"ד אלעד דיין
נגד
המשיבים:
1. לירון לוי (עציר) באמצעות ב"כ עו"ד שמרית צור
2. נתן אמינוב (עציר)
באמצעות ב"כ עו"ד חגית רחמני ועו"ד אופיר חגואל

החלטה

1. לפני בקשה למעצרם של המשיבים עד לתום ההליכים עפ"י סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו - 1996.
למשיבים מיוחסות עבירות של החזקת נשק שלא כדין לפי סעיף 144(א) רישא לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 והחזקת סם שלא לצריכה עצמית - עבירה לפי סעיף 7(א) לפקודת הסמים.
בנוסף למשיב 1 מיוחסת עבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית ואילו למשיב 2, מיוחסות בנוסף, עבירות של העלבת עובד ציבור ואיומים.
2. למקרא כתב האישום עולה כי במועד הרלוונטי התגוררו המשיבים בדירה ברחוב ענתבי 20 בתל אביב. ביום 4.12.18 החזיקו המשיבים בדירה בתוך תיק בחדר האמבטיה באקדח מסוג GAL, ביחד עם מחסנית ריקה התואמת לאקדח, 10 כדורים תואמים ורימון עשן מס' 5.
בנוסף החזיקו המשיבים בדירה, בסם מסוכן מסוג חשיש במשקל 110 גרם ובמשקל אלקטרוני.
ביום 3.12.18 החזיק משיב 1 בכיס מכנסיו סם מסוכן מסוג חשיש במשקל 24.5 גרם.
ביום 5.12.18, עת היה משיב 2 עצור בתחנת המשטרה בבת ים, במהלך הובלתו ע"י שוטר, דחף המשיב את השוטר, עלב בו, ואיים עליו במטרה להפחידו, באומרו: "**חכה שתצא מהתחנה**" ו-"**כושי בן זונה, שחור. אני אראה לך מה זה, כושי מניאק שחור מסריח אתיופי מניאק בן של זונה בן של שרמוטה**", כמפורט בסעיף 4 לכתב האישום.

3. ב"כ המשיבים כפרו בקיומן של ראיות לכאורה בתיק זה.

בתחילת הדיון בפני, ציינו הסגנויות המלומדות, כי אין מחלוקת שהמשיבים התגוררו בדירה מושא כתב האישום, ולאחר מכן אישרו כי חפציהם של המשיבים אכן נמצאו בדירה: **"החפצים שלהם נמצאים שם כמו פנקס צ'קים. אני לא באה להגיד שלא היו מעולם בדירה, גם מה שנתפס נתפס שלא במפלס שלו. כל קומה יש לה מרחב מחיה משלה" - ראו והשוו ע' 5 לפרוטוקול, ש' 31 לעמ' 9, ש' 15 ואילך.**

למעשה, הסגנויות המלומדות, כיוונו טיעוניהן לחיפוש שנערך ביום 4.12.18, תוך שטענו לאי חוקיות החיפוש ופגמים שנפלו בהתנהלות המשטרה לגביו.

נטען, בין היתר, שצו החיפוש, שנחתם ע"י השופט התורן, התיר חיפוש בכתובת ענתבי 18 בתל אביב, ובפועל החיפוש נערך ברחוב ענתבי 20.

המשיבים היו באותה עת עצורים, לא היה כל חשש לשיבוש, ומכאן היה על המשטרה לחזור לשופט התורן, בבקשה חדשה לחיפוש בכתובת האמורה, לאחר שהוברר לשוטרים כי חלה טעות בכתובת.

ממצאי ה-DNA המשוויכים למשיבים, נתפסו על חפץ נייד (תיק בו נתפסו האקדח, המחסנית והכדורים), ולא על גבי התיק החיצוני בו נמצאו מכלול הדברים.

המשטרה הסתמכה על הסבריו והסכמתו של בעל הדירה, שטען שהשכיר את המקום למשיבים, מבלי לפנות למשיבים שהם מחזיקי המקום, כל שכן בעל הדירה אינו יכול ליתן הסכמה לחיפוש במקום המשיבים. משיב 1 כלל לא הובא לחיפוש.

עוד נטען ע"י ההגנה לחוסרים בחומרי החקירה, לרבות סרטוני אבטחה מהבניין בו ממוקמת הדירה, אשר אך חלקם הועברו לרשות ההגנה, ואילו חלקם נמחק - אליבא דמסמך 132 שבתיק החקירה. פער זמנים של כ- 20 שעות מרגע מעצרם של המשיבים, ביום 3.12.18 ועד למועד עריכת החיפוש ביום 4.12.18, כאשר אין בנמצא תיעוד לנעשה בשעות אלה, מבחינת מצלמת האבטחה של הבניין, בהינתן האפשרות שאחרים יכלו להכנס לדירה, ובשים לב שמפתח הדירה היה בתיבת הדואר, תיבה שלא היתה נעולה - ראו הודעתו של יוסף צרור, קרוב משפחתו של משיב 2 - מיום 4.12.18.

4. ב"כ המשיבים טענו כי לאור הכרסום הקיים בתשתית הראייתית יש להורות על שחרורם של המשיבים בתנאים, כאשר לדידן התשתית הראייתית הקיימת במצבה אינה מצדיקה מעצר בית.

5. התובע המלומד הפנה לממצאי החיפוש, מציאת הנשק לצד תחמושת וסמים בדירתם של המשיבים, שתיקתם בחקירה ואי מתן הסבר סביר לדברים, כמו גם התנהלותם של המשיבים, מעצרו של משיב 2, כשהוא לבוש בשכפ"צ ואיומיו כלפי שוטר בתחנה. התובע ציין כי ער הוא לקושי המשפטי אשר לחיפוש, תוך שציין: **"דרך המלך אני סבור כמו שבית המשפט מציג דהיינו שעל השוטרים היה לחזור לשופט מסארווה אבל בנסיבות שנוצרו, השוטרים סברו שלאור החשיפה שלהם בשטח ולאור אופי(ה) הטכני של הטעות" - ע' 9, ש' 33-34.**

6. לאחר ששמעתי טיעוני הצדדים, ועיינתי בחומרי החקירה, נחה דעתי כי קיימות ראיות לכאורה בתיק זה, למיחוס

למשיבים, בהתאם להלכה הפסוקה - בש"פ 8087/95 שלמה זאדה נ' מדינת ישראל (15.4.96).

ודוק, אין בית המשפט נדרש, בשלב זה של הדיון, להיכנס לשאלות של הערכת מהימנות, סתירות, פריכות ומתן משקל ביחס לראיות.

ויפים בעניין זה, דבריו של כב' השופט פוגלמן, מבית המשפט העליון, במסגרת בש"פ 6910/13 מדינת ישראל נ' האדי קבלאן (17.10.13):

"כידוע, בשלב בחינת בקשה למעצר נאשם עד תום ההליכים, בוחן בית המשפט אם קיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתו בעבירות המיוחסות לו. בחינה זו אינה דורשת הוכחה ברמת הסתברות של מעל לכל ספק סביר, אלא מסתפקת בבחינת הכוח ההוכחתי הפוטנציאלי הטמון בחומר החקירה הגולמי. "ראיות לכאורה" בהקשר זה הן ראיות שלגביהן קיים סיכוי סביר שעיובדן במהלך המשפט - תוך כדי העברתן בכור ההיתוך של החקירות, מבחני הקבילות והמשקל - יוביל בסופו של המשפט לביסוס אשמתו של הנאשם מעבר לכל ספק סביר (בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(1) 133; בש"פ 6742/11 אלמכאווי נ' מדינת ישראל, מיום 26.9.11). בשלב מקדמי זה, אין בית המשפט נדרש לעמוד על משקלן של הראיות או לקבוע ממצאים בשאלת מהימנותם של העדים כפי שנעשה בהליך העיקרי, ודי כי שוכנע שישנו פוטנציאל ראיתי להרשעת הנאשם בתום ההליך המשפטי (ראו: בש"פ 2607/10 פיניאן נ' מדינת ישראל, מיום 18.4.10)."

7. ראיות התביעה נסמכת על דוחות עוקבים אשר עקבו ביום 3.12.18 אחר משיב 2, שהיה מושא העיקוב, כאשר המשיבים, שבתחילה אינם מזוהים, נראו ע"י העוקבים בחלון הדירה שבקומה השנייה (צד שמאל לחזית), בבניין שברחוב ענתבי 18 ובהמשך נראים יוצאים מחצר הבניין כשהם חובשים קסדות לראשם. בהמשך זוהו כמשיבים ועוכבו ע"י השוטרים - ראו דוחות העיקוב ותמונות הבניין והחלון.

מזכר (מס' 120) של רס"ר נתנאל הושיר, דוח צפייה בצילומי מצלמת האבטחה של הבניין ברחוב ענבי 20 לרבות הדפסת תמונות -

ביום 25.10.18 נראה משיב 1 יוצא מהבניין עם כלב, ולאחר מכן שב לבניין עם הכלב.

ביום 18.11.18 בשעה 03:58 - נראו המשיבים יוצאים מהבניין ביחד עם הכלב. בהמשך מביאים מטאטא ומנקים את האזור.

ביום 18.11.18 - בשעה 11:32 - נראה משיב 1 נכנס אל הבניין.

ביום 23.11.18 בשעה 02:55 - נראה משיב 1 נכנס אל הבניין ואילו ביום 23.11.18 נראה משיב 1 נכנס לבניין עם אישה נוספת.

אציין כי לתיק צורף תקליטור מס' 39 ובו סרטוני אבטחה נוספים מהבניין, בו נראים לעיתים שניים חבושים בקסדה יוצאים או נכנסים לבניין ולעיתים אדם נכנס או יוצא מהבניין, כשהוא צולע.

אציין כי משיב 1 מאשר שהינו צולע כתוצאה ממכה שקיבל מאופנוע לטענתו - ראו הודעתו מיום 5.12.18 החל משורה

30 ואילך.

דוח מעצרים של המשיבים מיום 3.12.18, רס"ר ניר אזולאי, לאחר מעצרו של משיב 1 נשאל אם יש ברשותו דבר שאינו חוקי וזה הוציא מכיס הקפוצ'ון חומר החשוד כחשיש ומסרו לשוטר. בעת מעצרו של משיב 2 הלה לבש שכפ"צ בצבע שחור.

דוחות פעולה וחיפוש בדירה מיום 4.12.18, רס"ר זיו כדורי, רס"מ איליה פיינבורג, רס"ל אנטון אור.

עפ"י דוח הפעולה של רס"ר זיו כדורי, השוטרים יצאו ביום 4.12.18 מתחנת המשטרה בבת ים ונסעו עם המשיב 2 לביצוע חיפוש בכתובת ענתבי 18 בתל אביב.

הוברר כי חלה **טעות בכתובת** והכתובת הנכונה בה מתגורר המשיב 2 הינה ענתבי 20. בעל הנכס נכח במקום, ולאחר שיחה עימו אפשר לשוטרים להכנס ולבצע את החיפוש **בלי צו חיפוש**. המשיב 2 סירב לצאת מהניידת ולהשתתף בחיפוש.

המדובר בדירה בעלת ארבעה מפלסים, כאשר בין היתר נתפסו בסלון ובמטבח מסמכים משפטיים ע"ש המשיבים, פנקס ציקים ע"ש בני משפחתו של משיב 2, משקל אלקטרוני על השולחן בסלון.

עפ"י דוח הפעולה של רס"מ איליה פיינבורג מיום 4.12.18 - הוברר בהגעה לשטח כי בניין מספר 18 הוא בניין ישן וצמוד אליו משמאל בניין חדש עם גדר וקודן, כאשר הבניין בשלבי בנייה ללא מספר. פגש בבעל הנכס מר גבריאל אבודרהם, הכווין את השוטרים לדירה בה מתגוררים המשיבים וציין כי קיימות שתי דירות בבניין, האחת משמשת לו כמשרד ובשנייה מתגוררים המשיבים.

הבניין עודנו בהליכי בנייה ומכאן אין אישור אכלוס, על כן המשיבים מתגוררים במקום באופן זמני. ציין כי המשיבים מתגוררים במקום מזה כחודש ומחצה ללא חוזה רשום.

ציין כי הכתובת של הנכס היא ענתבי 20 ויתכן והכתובת לא עודכנה בעירייה, מחזיק ברשותו מפתח לדירה והסכים שהמשטרה תערוך חיפוש. ציין כי המשיבים מחזיקים כלב בדירה. המשיב 2 סירב לצאת מהניידת וליטול חלק בחיפוש. החיפוש נערך בנוכחות בעל הנכס ובתו, בר אבודרהם.

בסלון בתוך מגירה תפס השוטר סם מסוג חשיש, משקל אלקטרוני. בנוסף בסלון נתפס פרוטוקול בית משפט אשר למשיבים.

בחדר האמבטיה בקומה התחתונה, נתפס בתוך השידה שבמקום תיק גב שחור ובתוכו תיק נוסף ובו נתפסו האקדח, המחסנית, הכדורים ובתוך שקית שהיתה בתיק הגב נתפס הרימון. למקום הוזעק חבלן.

עפ"י דוח הפעולה של רס"ל אנטון אור מיום 4.12.18 - בחיפוש בחדר האמבט בקומה התחתונה נתפסה קופסת

כדורים (רפואיים) עם פרטיו של משיב 1, ובהמשך נתפס תיק גב שחור של חברת אידס שבתוכו היה תיק נוסף של חברת גוצ'י, בתוכו נתפס האקדח, בתיק הגב היתה שקית בגוון צהוב ובה נמצא הרימון. במהלך החיפוש הגיע לדירה יוסף צרור, ונטל מתוך תיבת הדואר מפתח. ציין כי דודתו שלחה אותו לדירה על מנת לקחת צרור מפתחות של רכב שנמצא בדירה.

מבחינה פורנזית - זוהו דגימות DNA שנטלו מתיק הגוצ'י בו נתפס האקדח למשיבים (ראו מסמכים 109-110 בתיק).

זוהו דגימות DNA שנטלו מהדירה, כגון בדלי סיגריות ומברשת שיניים למשיב 1, וכן דגימת DNA ממברשת שיניים נוספת תאמה למשיב 2.

אפנה בעניין זה לדוחות המעבדה הביולוגית וכן לדוח מז"פ אשר צילם את הדירה והממצאים, ואף נמצאה התאמת ט"א ב-12 נקודות רצופות, בין המשיבים לטביעות שנטלו מהדירה.

חוו"ד מעבדת נשק, רפ"ק עזרא שושני, באשר לבדיקת האקדח, המחסנית והכדורים. האקדח נבדק בירי: "יורה ובכוהו להמית אדם". **האקדח מתאים לאוסף אירועים פתוחים רצח וניסיון לרצח.**

חוו"ד חבלה בעניין רימון העשן.

תרגיל חקירה לאשת משיב 2, מיום 11.12.18, במהלכו נטען כי מבקשים להחזיר מוצגים, מזהה את המפתחות של הרכב ואת תיק הגוצ'י כתיק השייך למשיב 2. **"משהו כמו לפני חודשיים הוא אצלי בבית הוא בא לראות את הילד ואני זוכרת שצחקתי עליו ואמרתי לו מה אתה עושה עם תיק צד?".** בנוסף ראו הודעתה ממועד זה.

הודעת גבריאל אבודרהם מיום 4.12.18 - מצוין כי הוא בעל הנכס ברחוב ענתבי 20 בתל אביב. נגר שהכיר פנה אליו אשר לבחור שמחפש מגורים זמניים. השכיר את הדירה תמורת ₪ 4500 לחודש. אותו דייר נכנס לדירה ביום 15.10.18. מצוין כי מדובר בשני דיירים עם כלב. מזהה את המשיבים בתמונות.

המשיבים שותקים לאורך חקירותיהם ואינם מספקים כל הסבר לממצאים.

דוח פעולה של השוטרים מקוריה מארי מיום 5.12.18 - בעת הובלת משיב 2 כשהוא עצור, החל המשיב 2 לעלוב בשוטר ובהמשך איים על השוטר. הדברים תואמים לתיאור שבסעיף 4 לכתב האישום.

בנוסף ראו, דוח פעולה של השוטרים רס"מ שלומי מזרחי שהיה עד למתרחש.

8. מכלל המקובץ עולה כי קיימות ראיות לכאורה לעובדה כי המשיבים התגוררו בדירת המפלסים ברחוב ענתבי 20

בתל אביב, עובר לחיפוש המשטרה.

המשטרה מצאה מסמכים השייכים לשני המשיבים בתוך הדירה, כמו גם ממצאים פורנזיים, דוחות עיקוב, צילום מצלמת האבטחה לצד הודעת בעל הנכס - כל אלה תומכים במסקנה ראייתית זו.

ההגנה בטיעוניה בפני למעשה לא חלקה על הדברים, תוך שכיוונה חציה אשר לחוקיות החיפוש שנערך ביום 4.12.18 בדירה.

התשתית הראייתית מבוצרת אשר לממצאי החיפוש, ובכלל זה סמים מסוג חשיש שנתפסו בסלון הדירה (בקומת הכניסה) בשיעור של 110 גרם ומשקל אלקטרוני ובחדר האמבט בקומה התחתונה, אקדח, מחסנית ריקה ו-10 כדורים תואמים לצד רימון עשן.

ממצאים אלה נתפסו בתוך שידת האמבט, בתוך תיק גב שחור של חברת אדידס, שבתוכו היתה שקית בגוון צהוב בה נתפס הרימון, וכן תיק קטן של חברת גוצ'י, בו נתפסו האקדח, המחסנית והכדורים.

כפועל יוצא ממגורי המשיבים בדירה, היותם מחזיקים, קמה ועולה חזקה ראייתית בדבר חזקת מחזיק המקום אשר לאמל"ח ולסמים והקשרם למשיבים, כמו גם ממצאי DNA של המשיבים שנתפסו על תיק הגוצ'י בו נתפסו האקדח, המחסנית והכדורים.

אומנם עסקינן בחפץ נייד, יחד עם זאת אשת משיב 2 מאשרת כי מדובר בתיק צד השייך למשיב זה.

המשיבים שותקים בחקירתם בכל השאלות המהותיות ואינם מספקים הסברים להמצאות הממצאים הפורנזיים כאמור - ומכאן יש בשתיקתם כדי לחזק את ראיות התביעה כמו גם להגביר את עוצמת עילת המסוכנות הנטענת - ראו בין היתר: **בש"פ 1748/11 יחזקאל נ' מדינת ישראל (10.3.11); בש"פ 7216/05 אגבריה נ' מדינת ישראל (23.5.08).**

9. אשר לטענת ההגנה בדבר חוקיות החיפוש והתנהלות המשטרה.

דעתי אינה נוחה בתיק זה מאופן ביצוע החיפוש האמור ביום 4.12.18.

המשטרה פנתה ביום 4.12.18 לשופט תורן, בבקשה להוצאת צו חיפוש, כאשר מושא הצו הינו משיב 2, ברחוב ענתבי 18, תל אביב.

בית המשפט מאשר את הצו, קובע כי החיפוש יערך בפני שני עדים שאינם שוטרים, ומציין בפרוטוקול המהווה חלק בלתי נפרד מהצו, בין היתר, כי הראיות שהוגשו קושרות את משיב 2 לכתובת והפרוטוקול ימסר לחשוד או למושא החיפוש בעת החיפוש.

בהמשך אותו היום מגיעים השוטרים לכתובת ענתבי 18 ומבינים כי חלה טעות ומדובר בענתבי 20 - הבניין הסמוך.

הם מביאים עימם לחיפוש את משיב 2, אשר מסרב לצאת מהניידת וליטול חלק בחיפוש, ואינם מביאים את משיב 1, הגם שעפ"י ממצאי העיקוב ברור ששני המשיבים נכנסים ויוצאים מהדירה.

ודוק, במועד החיפוש, המשיבים היו עצורים, ולכאורה לא היה חשש לשיבוש הליכי חקירה, חרף זאת, השוטרים אינם שבים לבית המשפט, כפי שהיה מצופה מהם, ומגישים בקשה חדשה או בקשה מתוקנת להוצאת צו חיפוש לכתובת העדכנית, ומבצעים את החיפוש בכתובת שנמצאה כנכונה - ענתבי 20.

השוטרים נסמכים על שיחה עם בעל הנכס, שטען בפניהם שהשכיר את הדירה למשיבים והוא מסכים לפתוח את הדירה לטובת החיפוש המשטרתי, כאשר הוא ובתו משמשים עדים לחיפוש.

התנהלות זו מעלה תמיהות לצד קושי משפטי אשר לחוקיות החיפוש.

יחד עם זאת, אינני קובע כל מסמרות בשלב זה של הדיון, כהליך ביניים של מעצר עד לתום ההליכים, והמקום הראוי והנכון לבירור הסוגיה וליבונה הוא ההליך העיקרי, שם בית המשפט יוכל להתרשם מעדותם של השוטרים, לבחון את דחיפות החיפוש, ללא צו, וליתן לדברים את המשקל המתאים.

שנינו ולמדנו מעצר וחיפוש - תמיד ייעשו במסגרת צו שופט.

אכן, הדין מאפשר לשוטר לעצור אדם ללא צו או לערוך חיפוש גם ללא צו, במקרים דחופים, בנסיבות ובתנאים המנויים בדין.

במקרה שלפני, מבלי לקבוע מסמרות, שכן הסוגיה יפה לשלב התיק העיקרי, נראה כי במצב בו המשיבים עצורים ובחזקת המשטרה, בעטיה של טעות בכתובת מושא הצו, ראוי היה לשקול הותרת כח משטרה במקום, ובמקביל לשלוח שוטר לבית המשפט לצורך החתמת השופט התורן על צו חדש או צו מתוקן לעניין החיפוש בדירה.

לא ברור עד כמה יכול בעל הנכס, ליתן הסכמה בשם מחזיקים כדין, לעריכת חיפוש, כל שכן שהמשטרה לא פנתה למשיבים לעניין זה. אכן משיב 2 הובא בניידת למקום וסרב לצאת ממנה, יחד עם זאת משיב 1 כלל לא הובא לחיפוש.

10. סוף דבר, מצאתי לקבוע קיומן של ראיות לכאורה למיוחס למשיבים, בכל העבירות, לצד קושי מה אשר לחיפוש שנערך וההתנהלות סביבו. קושי זה אינו מכרסם בתשתית הראייתית הקיימת, שהינה עוצמתית בתיק זה, ומבוסס על תשתית רחבה כמפורט מעלה.

קושי זה מקומו להתברר במהלך שמיעת הראיות בתיק העיקרי, ובתוך כך בית המשפט ייתן את דעתו לצד המשקל המתאים לחיפוש וממצאיו.

אכן עפ"י ההלכה הפסוקה, על בית המשפט גם בהליך ביניים של מעצר, להתייחס לטענות אשר להפרת זכויות של חשודים ופגמים כאלה או אחרים שעלו בהליך החקירה, יחד עם זאת ככלל טענות אלה יפות ומקומן להתברר בהליך העיקרי, וכך גם בענייננו.

11. משקבעתי קיומה של תשתית ראייתית למיוחס למשיבים, קמה ועולה עילת מעצר מסוג מסוכנות סטטוטורית כנגדם, אליבא דחוק המעצרים, שעול הפרכתה מוטל על כתפי המשיבים.

המדובר במשיבים שהחזיקו בצוותא חדא באקדח בעל כשירות לירות ולהמית אדם, מחסנית תואמת ו-10 כדורים לצד רימון עשן.

המשיבים מלאו פיהם מים אשר לאמל"ח זה, כמו גם אשר לסמים שנתפסו בסלון הדירה.

עבירות נשק סווגו ע"י המחוקק כעבירות בטחון לכל דבר, כל שכן שענין לנו באקדח הקשור לאירועי ירי פתוחים, והמשיבים מילאו פיהם מים אשר לאמל"ח זה, כמו גם אשר לסמים שנתפסו בסלון הדירה.

נסיבות ביצוע העבירות לכאורה, מלמדות על מסוכנות גבוהה הנשקפת מהמשיבים שלפני, לצד העובדה כי המשיב 2 התהלך עת נעצר עם שכפ"צ לגופו, ובתחנת המשטרה עלב ואיים באמירות קשות כלפי שוטר.

בית המשפט העליון שב וקבע, כי בעבירות נשק, הכלל הוא מעצר עד לתום ההליכים, ורק במקרים חריגים, יורה בית המשפט על שחרור נאשם לחלופת מעצר, תוך שתסתר חזקת המסוכנות הסטטוטורית.

12. המשיב 1 כבן 33, לחובתו 8 הרשעות קודמות, בעבירות סמים, רכוש לרבות התפרצות לדירת מגורים, סחיטה בכח. ריצה בעברו מאסרים בפועל. הרשעתו האחרונה הינה משנת 2012, בגין עבירה של החזקת סם לצריכה עצמית משנת 2011, דהיינו מזה 7 שנים אין לחובתו הרשעות חדשות.

13. המשיב 2 כבן 30, לחובתו הרשעה קודמת בעבירת החזקת סכין שלא כדין משנת 2017. לא ריצה מאסר בעברו.

14. לאחר שסקרתי נסיבות ביצוע העבירות וקביעתי בדבר מסוכנות גבוהה הנשקפת מאת המשיבים, התעורר בליבי ספק אשר לעמידתם של המשיבים במשוכה הראשונה, אליבא דהליך הדו-שלבי של בחינת חלופת מעצר, כפי שהתווה בית המשפט העליון, בשלל החלטותיו, ובין היתר במסגרת **בש"פ 5467/17 עמוס רוקח נ' מדינת ישראל (23.8.17)**.

לאור העובדה כי המקרה שלפני, לאור המסוכנות הנתענת, אינו נהיר אשר להיתכנותה של חלופת מעצר או הצורך לעמוד על קנקנה של חלופה קונקרטית, ככל שזו תוצא ע"י ההגנה, מצאתי להורות על עריכת תסקירי מעצר בעניינם של המשיבים - ראו בין היתר **בש"פ 27/15 עלי יונס נ' מדינת ישראל (15.1.15)**.

אשר על כן שירות המבחן מתבקש לערוך תסקירי מעצר אשר למשיבים.

נדחה להמשך הדין ולקבלת תסקירי מעצר ליום 14.2.19 בשעה 09:00.

המשיבים יובאו באמצעות שב"ס.

המזכירות וההגנה תעברנה העתק החלטתי, כתב האישום ובקשת המעצר לשירות המבחן.

שב"ס יאפשרו 5 שיחות טלפון, לכל משיב, על חשבון המדינה.

ניתנה היום, י"ח שבט תשע"ט, 24 ינואר 2019, בהעדר
הצדדים.